

derfor er det også helt ufatteligt at skulle konstatere her i dag, at Det Radikale Venstre åbenbart netop ikke følger sin overbevisning, men af hensyn til regeringspartneren ser sig nødsaget til at stemme imod det forslag, der ligger på bordet. Jeg synes, det er helt utroligt, og jeg må komplimentere hr. Frank Dahlgaard, selvfølgelig, for modet til at følge sin overbevisning også i en sag som denne her og stemme ja til forslaget.

Dansk Folkeparti kan selvfølgelig kun opfordre til, at der er flere, der gør det, så resultatet kunne blive, at der laves denne avis, som kunne skabe en lidt større ligevægt mellem jasiden og nejsiden frem til den 28. maj.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må spørge sig selv, om man skal le eller græde, når man hører hr. Stavads argumentation. Nu siger hr. Stavad, at vi jo ikke kan blive enige om, hvad der skal stå i den avis, fordi Socialdemokratiet mener, at Amsterdamtraktaten er til fordel for miljøet, og det mener Enhedslisten ikke. Jamen hr. Stavad, hele ideen med en sådan husstandsomdelt avis er, at Socialdemokratiet får en side, hvor hr. Stavad kan skrive, hvorfor han synes, at Amsterdamtraktaten er godt for miljøet, og Enhedslisten får en side, hvori vi kan påvise, at den påstand fra regeringens side mener vi simpelt hen er forkert. Det giver en ægte debat, og jeg fatter ikke, at hr. Stavad kan stille som betingelse, at partierne skulle være enige om, hvad der skulle stå i en avis, der netop går ud på at præsentere partiernes forskellige holdninger. Debatten er jo umulig på det niveau, som hr. Stavad trækker den ned på. Skal man le, eller skal man græde?

Annette Just (FP):

Jeg vil godt starte med at sige, at dette her er jo et dejligt bevis på, hvad radikal politik er. Hvis nogen nogen sinde skulle have været i tvivl, så har vi set et klassisk eksempel på radikal politik her. De mener ét, men gør noget andet, for det kan måske gå hen og blive til et flertal. Jamen helt ærligt, så ved vi da i hvert fald, hvor vi står. Vi har et parti, som ikke tør stå ved sin egen mening.

Hvad der er meget værre, er i virkeligheden de argumenter, som hr. Ole Stavad brugte nu. Det var rent hykleri – vi får alle sammen penge til at gå ud og oplyse, og så kan vi jo alle sammen gøre vores bedste – i stedet for at tage stil-

ling til, hvad der egentlig talt var forslaget, nemlig at man prøvede på at lave en objektiv avis, hvor der var en side til hvert parti, hver organisation, således at befolkningen havde en chance for at overskue, hvad det her kommer til at dreje sig om, og at det ikke kun – som det nu vil ske, når hr. Ole Stavad får gennemtruffet sit flertal – bliver avisernes annoncesider, der kommer til at bugne med alle de annoncer, hvor vi kun har slogans, hvor vi ikke har saglige begrundelser for ja eller nej til Amsterdamtraktaten. Men hr. Ole Stavad synes altså ikke, der er nogen grund til at fortælle befolkningen, hvad dette her drejer sig om. Der er ingen grund til loyalt at sætte det op mod hinanden.

Helt ærligt, det er en synd og en skam for dansk folkestyre, at der kan gennemtvinges et flertal til at forkaste det, som vi alle sammen før i tiden har været enige om var en god idé, nemlig at prøve på sagligt at sige: Hvad drejer det her sig om? Denne gang er det Amsterdamtraktaten, og befolkningen får derved ikke en chance for at opveje det mod hinanden. De får kun chance for, som regeringen gør på nuværende tidspunkt, at rekvirere bog efter bog efter bog om alle mulige og umulige synspunkter, som regeringen har. Men en saglig debat vil Socialdemokratiet herved afskrive sig. Det er hykleri, så det batter.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan sådan set godt forstå modstandersidens interesse i, hver gang der er chance for det, at diskutere form, organisation, i stedet for indhold i Amsterdamtraktaten, fordi de dér har så dårlig en sag. Når jeg derfor har bedt om ordet igen, så er det alene for at gøre en bemærkning til hr. Keld Albrechtsen, der fremstillede det, som om det er fuldstændig grotesk, at jeg nævnte, at det, der har været en del af ideen og en bærende del af ideen, har været, at partierne kunne nå til enighed om en fælles beskrivelse som indgang til de enkelte partiers indlæg.

Jeg ved godt, at Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen ikke var i Folketinget på det tidspunkt, hvor man lavede de foregående, men det var faktisk en del af hele hovedgrundlaget for at udsende en sådan avis, og derfor med den stilling, vi har i dag, hvor man ikke vil erkende fakta på modstanderside, i hvert fald ikke hos hr. Keld Albrechtsen, ja, så har vi i stedet for valgt en anden metode til at sikre, at alle kan komme frem med deres synspunkter. Alle får